

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 12 grudnia 2017 roku.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

W dniu 24 września 2017r. B. J. mieszkaniec S. postanowił pojechać swoim samochodem marki A. (...) o nr. rej. (...). N na grzyby. Poprzedniego dnia spożywał alkohol, jednak około godziny 7 rano, gdy obudził się czuł się w miarę dobrze. Na grzyby pojechał z kolegą. O godzinie 9.40 kierując swoim samochodem został zatrzymany do kontroli drogowej na drodze głównej

w miejscowości U.. Poddany został badaniom na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, a pierwsze badanie dokonane na miejscu zatrzymania wykazało wynik 1,13 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Badanie zostało przeprowadzone analizatorem wydechu Alcosensor IV. Następnie został przewieziony do budynku Komendy Rejonowej Policji w Lesku i poddany badaniom urządzeniu elektronicznym metodą spektrometrii w podczerwieni na urządzeniu Alkomat S.. Wyniki tych badań wykazały stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu kolejno 2,27 a następnie 2.25 promila. Badania były przeprowadzone w odstępie 12 minutowym. Do protokołu z przebiegu badań stanu trzeźwości podał, że poprzedniej nocy spożył 3 litry piwa.

B. J. był skazany prawomocnym wyrokiem za występki z art. 178a §1 kk. Sąd Rejonowy w Lesku Wydział Zamiejscowy w Ustrzykach Dolnych w dniu 8 maja 2015 w sprawie o sygn. VI K 51/15 wymierzył mu karę 4 miesięcy pozbawienia wolności w zawieszeniu jej wykonania na okres 2 lat próby. Nadto orzekł karę grzywny w wymiarze 30 stawek dziennych przy ustaleniu jednej stawki na kwotę 10 zł, oraz środek karny zakazu prowadzenie wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 roku.

B. J. ma 45 lat, jest bezdzietnym kawalerem, posiada wykształcenie podstawowe, dotychczas zatrudniał się przy pracach dorywczych, a ostatnio podjął pracę w (...) z zarobkiem miesięcznym w minimalnej krajowej miesięcznej, posiada gospodarstwo rolne o pow. 1,45 ha, nikogo nie ma na utrzymaniu.

Powyższy stan faktyczny ustalony został na podstawie następujących dowodów:

- wyjaśnień oskarżonego k. 46,
- notatki urzędowej k. 1,
- protokołu z przebiegu badań stanu trzeźwości k. 2,3,
- danych o stanie majątkowym oskarżonego k. 7-9,
- danych karalności k. 14,
- danych o odbyciu kary k. 26,
- nieprawomocnego wyroku o sygn. VI K 51/15 k. 44, 45.

Kwestia winy oskarżonego jest w sprawie bezsporna. Przyznał się on w całości do popełnienia zarzucanego mu czynu, zaś jego stanowisko znajduje pełne potwierdzenie w ujawnionych dokumentach. Z protokołu kontroli drogowej oraz badania stanu trzeźwości wynika wyraźnie, że kierował samochodem osobowym w stanie znacznej nietrzeźwości.

Nie ulega wątpliwości, że kierując samochodem osobowym w dniu 24 września 2017r. B. J. prowadził pojazd mechaniczny w stanie nietrzeźwości. Działaniem tym dopuścił się występkę z art. 178a §1 kk

Stan nietrzeźwości określa art. 115 §6 kk. Mówi on, że zachodzi wówczas, gdy zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przebaczonego tą wartość.

Orzekając co do kary Sad wziął pod uwagę okoliczności wpływające na zaostrzenie jak i na złagodzenie kary.

Jedyną okolicznością łagodzącą jest przyznanie się oskarżonego do popełnienia przestępstwa i nieutrudnianie postępowania, jednak wpływa to w sposób oczywisty bardzo nieznacznie na złagodzenie kary i nie ma decydującego w tym zakresie znaczenia.

Natomiast podstawową okolicznością wpływającą na zaostrzenie kary jest fakt uprzedniej karalności oskarżonego za przestępstwo podobne. Skazany był on bowiem za taki sam czyn w sprawie VI K 51/15 Wydziału Zamiejscowego Sądu Rejonowego

w Lesku na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Okres próby zawieszenia upłynął niedawno, bo w dniu 16 maja 2017r. Jednak już

w dniu 1 lipca 2017r B. J. ponownie kierował samochodem w stanie znacznej nietrzeźwości. Wprawdzie wyrok w tej sprawie nie jest jeszcze prawomocny to jednak okoliczności tej sprawy oraz przyznanie się oskarżonego wskazują na winę oskarżonego. Realnie oceniając wniesione apelacje nie spowodują zmiany orzeczenia odnośnie winy B. J..

Aktualnie rozpoznawanego występku, który jest trzecim kolejnym, dopuścił się więc po upływie niespełna trzech miesięcy, od zakończenia okresu próby w sytuacji gdy w Sądzie oczekiwala sprawa na rozpoznanie.

Kolejną okolicznością wpływającą na zaostrzenie kary jest także fakt, iż oskarżony prowadził samochód w stanie nietrzeźwości na głównej (...) drodze (trasa pętli (...), pomiędzy L. a U.) w godzinach dopołudniowych, w czasie dużego natężenia ruchu, a ponadto w stanie znacznej nietrzeźwości (1,13 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu). Jechał samochodem

z całkowicie błahego powodu - bo chciał iść na grzyby, a przy tym przewoził jeszcze pasażera. W tej sytuacji stwarzał poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa w ruchu drogowym, co powinno skutkować odpowiednią represją karną.

Takie zachowanie oskarżonego świadczy o całkowitym lekceważeniu przez niego obowiązujących reguł prawnych. Można nawet postawić tezę, że oskarżony swoim zachowaniem dał wyraz temu, iż całkowicie nie przejmuje się poprzednim wyrokiem

i tym że ponownie zostanie skazany za takie sam czyn.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności Sąd wymierzył oskarżonemu karę

1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności. Kara orzeczona w takiej wysokości spełnia dyrektywy sądowego wymiaru kary i swoją surowością ma wgląd na społeczną szkodliwość czynu. Spełni swoje cele w zakresie prewencji indywidualnej, jak też

w odczuciu społecznym będzie prawidłową reakcją organów ścigania na kolejne popełnianie takie same czyny karalne.

Uwzględniając wszystkie okoliczności sprawy nie należy jej uznać za nadmiernie surową.

Sąd orzekł w wyroku środek karny dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, a także świadczenie pieniężne w kwocie 10 000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Orzeczenia powyższe są obligatoryjne i w tej kwestii Sąd nie miał możliwości orzeczenie innego, korzystniejszego dla oskarżonego.

Sąd zwolnił B. J. od poniesienia kosztów postępowania i opłaty sądowej z uwagi na skazanie go na karę bezwzględnej pozbawienia wolności co związane jest z niemożnością uzyskiwania w tym czasie dochodów. Należności sądowe nie byłyby więc zrealizowane, a dochodzenie ich w drodze egzekucji sądowej jest niecelowe.

ZARZĄDZENIE

(...)